732/05

Den 14. september 2005 blev i sag nr. 65.842:

xxxxxxx xx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx x x
xxxx xxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet fastsatte méngrad.

Det fremgår af sagen, at klageren den 20/5 2000 beskadigede sit højre knæ, da hun trådte ned i et hul på en græsmark.

Selskabet har udbetalt ménerstatning på 40.000 kr., svarende til en méngrad på 8 %.

Selskabet modtog den 25/4 2002 klagerens skadeanmeldelse vedrørende ulykkestilfældet den 20/5 2000, hvorefter selskabet anerkendte skaden som et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Efterfølgende indhentede selskabet en speciallægeerklæring af 21/8 2002 fra overlæge D.B., der er speciallæge i ortopædisk kirurgi. Af speciallægeerklæringen fremgår bl.a.:

"Objektivt:

...

2. 65.842

Aktuelle region:

Hø. knæ: tydelig hævelse sv. t. den påviste cyste, hvor der også er trykømhed. Der er ingen fejlstilling, normal akse og normale hudmæssige forhold, og upåfaldende ar efter kikkertundersøgelse. Der er ingen ansamling i knæet eller aktuel hævelse, men underbenet er hævet sammenlignet med modsidige raske ben. Der ses varicer (åreknuder) på begge underben med ømhed sv. t. varicerne på hø. ben.

Pt. angiver smerter ved tryk langs indre ledlinje, og ved forceret bøjeforsøg af knæet. Der er normale, nervemæssige og blodkarmæssige (fraset åreknuder) forhold på begge ben, og intet måleligt muskelsvind.

Knæet findes stabilt i begge plan, og fraset bøjeindskrænkning (bøjer 105 grader), er der normalt bevægeudslag på begge knæ. Hø. hofte og ankel bevæges normalt. Kraften en smule nedsat både ved strække- og bøjebevægelse i knæet

...

Resumé:

... Efter skaden udviklede pt. smerter i knæet samt angiveligt en generende cyste i knæhasen. MR-scanning afslørede udover cysten også en meniskskade, som pt. blev opereret for, men kikkertundersøgelsen afslørede også bruskskade i knæet tolket som begyndende slidgigt. Generne svandt imidlertid ikke efter operationen. Man valgte ikke at fjerne cysten, da den blev tolket som en del af den bestående lidelse i knæet (meniskskade eller slidgigt). Hovedklagerne aktuelt er hævelsestendens, bøjeindskrænkning, samt smerter i knæet.

Diagnose:

a) Forvridning hø. knæ / distorsio gen. dxt.

b) Bakers cyste hø. kriæ / cystis popliteae gen. dxt.

c) Skade indre menisk hø. knæ / laesio menisci med. gen. dxt.

d) Let slidgigt hø. knæ / arthrosis gen. dxt. levi grado

Konklusion:

Tilstanden er medicinsk og kirurgisk stationær.

Det er min vurdering, at meniskskaden udmærket kunne være opstået i forb. m. en knæforvridning, mens cystedannelsen enten kan have sin årsag i meniskskaden eller i den begyndende slidgigt. Slidgigten kan så enten tolkes som et aldersfænomen, men kan også være en forvridningsfølge, og det er velkendt at ptt. med slidgigtsforandringer i led kan reagere med smerter og hævelse efter et traume mod leddet.
Åreknudeforandringerne derimod har næppe noget med knæforvridningen at gøre, selvom de nok udgør en vis del af pt.'s symptombillede (smerter, natlig uro, hævelsestendens af underben).
Yderligere må man tilføje, at kikkertoperationen også kan give pt. smerter i knæet efterfølgende, specielt hos ptt. med slidgigtforandringer.
Uheldet har, efter min vurdering efterladt varige mén (gener i dagligdagen).

Ulykkestilfældet har, efter min vurdering ikke efterladt erhvervsevnetab (varig indtægtsnedgang)."

På baggrund af speciallægeerklæringen af 21/8 2002 fastsatte selskabet méngraden til 8 %, hvilket det meddelte klageren i skrivelse af 11/9 2002.

Efterfølgende modtog selskabet en skrivelse af 30/5 2004 fra klageren, som ønskede sagen genoptaget, idet hendes gener som følge af skaden var forværret.

På selskabets anmodning fremsendte klageren en udtalelse fra egen læge af 24/6 2004, hvoraf det bl.a. fremgår:

"Siden da generet af kramper i læg og lårmuskulatur, som betyder urolig nattesøvn, pt. må op adskillige gange hver nat. Sm. trækker op i højre lyskeregion og i lænderegion. Der kan her være jagende smerter/stik, som især optræder i forbindelse med gang. Højre ben kan give efter under pt. Fysisk krævende arb. udløser de angivne smerter og gener. Må permanent tage smertestillende i form af gigtmedicin og paracetamolpræparat.
Har periodevist måttet være sygemeldt og må næsten konstant være i fysioterapeutisk behandling."

Herudover modtog selskabet en invaliditetsattest af 24/9 2004, der er udfyldt af klagerens egen læge. Af attesten, der er indhentet gennem Forsikrings-Aktieselskabet Alka, fremgår bl.a., at egen læges objektive fund var, at omfanget af højre læg, knæ og lår var tilsvarende venstre ben. Det fremgår endvidere, at der var normal bevægelighed i højre knæ samt ingen skurren eller indeklemningstilfælde. Klagerens gang var haltende og besværet svarende til højre ben. Vedrørende klagerens subjektive klager fremgår bl.a.:

> "Vedvarende smerter i højre knæ, fejlbelastning af den årsag giver smerter i lænd, hofter, lyskeregioner. Dagligt og konstant generet, må tage smertestillende dagligt. Må stå op 4-6 x hver nat pga. smerter. Kan ikke det samme fysisk set som før ulykken."

De to erklæringer af 24/6 2004 og 24/9 2004 blev forelagt selskabets lægekonsulent og sammenholdt med speciallægeerklæringen af 21/8 2002, som lå til grund for selskabets tidligere fastsættelse af méngraden til 8 %. Hertil har selskabet anført:

> "Af speciallægeerklæringen af 21. august 2002 fremgik det, at der var smerter ved belastning og om natten med udstråling til hofteleddet. Smerterne i højre knæ var os derfor allerede bekendt og blev medtaget i vores fastsættelse af méngraden i 2002. Af de to erklæringer fra 2004 fra egen læge, er der ingen objektive fund fra lægens side. De subjektive klager fra kunden var smerter i knæet."

På denne baggrund fandt selskabet ikke grundlag for at genoptage spørgsmålet om méngradens størrelse, hvilket det meddelte klageren i skrivelse af 30/11 2004. Samtidig gjorde selskabet klageren opmærksom på, at forsikringen ikke dækker forudbestående lidelser, hvorfor eventuelle symptomer fra sådanne, ikke var medtaget i vurderingen.

Klageren har herefter indbragt sagen for nævnet, hvor hun har gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at méngraden er sat for lavt. Hun har henvist til, at hendes gener er blevet større, siden hun første gang fik udbetalt erstatning. I klageskrivelsen har hun nærmere redegjort for sine gener.

5. 65.842

I selskabets skrivelse af 26/1 2005 til nævnet hedder det bl.a.:

"Den modtagne klage giver os ikke grundlag for at genoptage sagen eller forhøje den tidligere fastsatte méngrad på 8 %, idet både smerterne og slidgigten i knæet er vurderet i forbindelse med vores afgørelse af 11. september 2002, og der ikke er dokumenteret en forværring af vores kundes gener, som giver grundlag for at forhøje méngraden.

Vi skal i denne forbindelse henvise til Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel vedrørende meniskskader og gøre opmærksom på, at der i invaliditetsattesten af 24. september 2004 ikke er lægelige objektive fund, men alene er anført smerter.

Endvidere skal vi gøre opmærksom på, at vores kunde har mulighed for at få spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt for Arbejdsskadestyrelsen. Vores kunde skal selv betale omkostningerne til eventuelle nye lægeerklæringer som Arbejdsskadestyrelsen måtte forlange, samt gebyret på 5.000 kr. til Arbejdsskadestyrelsen.

Hvis Arbejdsskadestyrelsen forhøjer den af os fastsatte méngrad, betaler vi naturligvis vores kundes omkostninger ved forelæggelse, jf. forsikringsbetingelsernes stk. 9.

Afslutningsvis skal vi henvise til ankenævnskendelse nr. 63.544 i en lignende sag."

I skrivelse af 15/2 2005 til nævnet har klageren bl.a. henvist til, at hun har en stor cyste i højre knæhase, og at højre underben er tykkere end det venstre. Dette ses tydeligt, når hun står op. Hun har i den forbindelse bemærket, at hun lå på en briks, da hendes læge undersøgte hende. Videre har hun gjort gældende, at smerterne i hofte, lyske og lænd ikke skyldes fejlbelastning, men at knæskaden er den direkte årsag, hvilket hendes fysioterapeut har bekræftet. Endvidere har hun oplyst, at hun har knagen og skurren i højre knæ, når hun laver sine knæ- og rygøvelser.

Selskabet har i skrivelse af 2/3 2005 til nævnet henvist til, at det er klageren, som har bevisbyrden for, at hendes tilstand som følge af ulykken er forværret. Videre har sel-

skabet anført, at den lægelige dokumentation, som er tilsendt selskabet efter afgørelsen af 11/9 2002, ikke - efter selskabets opfattelse - dokumenterer en forværring, som giver selskabet grundlag for at genoptage sagen eller forhøje den tidligere fastsatte méngrad på 8 %. Selskabet har bemærket, at fastsættelsen af méngraden udelukkende er en medicinsk vurdering, som ikke tager hensyn til de gener og begrænsninger, som klageren til daglig oplever som følge af skaden.

Klageren har efterfølgende fremsendt yderligere lægelige oplysninger, hvoraf det bl.a. fremgår, at hun har fået foretaget en røntgenundersøgelse den 27/5 2005. Af epikrisen fremgår bl.a.:

"Rtg. us. af col. lumbalis:
Der ses en let til moderat sinstrokonveks skoliose ved L 3. Ud for 3. niveau ses let spondylose. Der er let spondylartrose i flere niveau og lavt lumbalt bilat. Mellem processus spinosi på L 3, L 4 og L 5 findes antydet ossøs reaktion. Ingen diskusdegeneration. Ingen knogledestruktion.

RD: Let til moderat skoliose
Lette degenerative forandringer

Rtg. us. af bækkenet og begge hofteled inkl. Lauensteins projektion:
Normale ossøse og artikulære forhold og specielt normale hofteled.
Ingen tendinøse forkalkninger."

I skrivelse af 31/6 2005 til nævnet har selskabet fastholdt sin afgørelse.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**Hvilke skader er dækket**

3.1 Direkte følger af ulykkestilfælde. Ved et ulykkestilfælde forstås; en skade på legemet, der ufrivilligt rammer den forsikrede, ved en skadeårsag der kommer udefra og pludseligt.

...

8. Grundlaget for skadebedømmelsen

Tryg-Baltica følger samme praksis som Arbejdsskadestyrelsen ved afgørelse af, om det, der er sket,

- er et ulykkestilfælde
- har medført lidelsen eller døden
- har medført varigt mén (invaliditet), og da af hvilken størrelse.

...

9 Prøvelse af selskabets afgørelse

Eventuel uenighed om selskabets vurdering af skaden mellem den, der gør krav på erstatning, og Tryg-Baltica bliver afgjort af Arbejdsskadestyrelsen. Omkostninger i forbindelse med forelæggelsen for styrelsen påhviler den tabende part."

Nævnet udtaler:

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mere end 8 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen.

Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson